

Ο Πατρών Χρυσόστομος στην Επετειακή Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 16 Ιουνίου 2026 η έκτη Επετειακή Γενική [Ιερατική Σύναξη](#) της [Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#). Προσκεκλημένος του Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου κ. Δαμασκηνού ήταν ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος](#), ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Πάροικοι και παρεπίδημοι - Από την επίγεια στην μέλλουσα πατρίδα».

Προσφωνώντας ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Δαμασκηνός, τον Μητροπολίτη Πατρών, τον καλωσόρισε με θερμούς λόγους στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας και στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου. Αναφέρθηκε στους πνευματικούς και φιλικούς δεσμούς που τον συνδέουν μαζί του και τον ευχαρίστησε και πάλι για την παρουσία του, ως μέλος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, στις λαμπρές φετινές Εορτές Εξόδου, στην υποδοχή της Ιεράς Εικόνας του «Άξιον Εστί» και στην κεντρική καλλιτεχνική εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεως στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου τον περασμένο Μάιο.

Λαμβάνοντας τον λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος ευχαρίστησε θερμά τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό για την πρόσκληση να μιλήσει στην Επετειακή Γενική Ιερατική Σύναξη και παρουσίασε το θέμα του.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε, ότι η θυσία των Εξοδιτών δεν αποτελεί απλώς ένα κορυφαίο γεγονός της ελληνικής και παγκόσμιας ιστορίας, αλλά μια έμπρακτη

υπογραφή στο «ιερό συμβόλαιο» μεταξύ γης και ουρανού. Ο άνθρωπος, σύμφωνα με τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο, είναι το θείον δημιούργημα, μικτός προσκυνητής, επόπτης της ορωμένης κτίσεως και μύστης της νοουμένης που δεν ριζώνει στο βούρκο της γης, αλλά ατενίζει την αιωνιότητα. Η Εκκλησία διδάσκει ότι ο Κύριος, μέσω της Ενανθρωπήσεως, του Σταυρού και της Αναστάσεώς Του, κατήργησε τον θάνατο, επιτρέποντας στον άνθρωπο να απολαύσει τη δόξα των Θεουμένων.

Αναφερόμενος στην πνευματική θεώρηση της ζωής, ο Μητροπολίτης Πατρών υπογράμμισε ότι ο χριστιανός βιώνει την επίγεια παρουσία του ως πρόσκαιρη, αναζητώντας τη «μέλλουσα πόλη». Η ζωή στην αιχμαλωσία και τη σκλαβιά δεν είχε για τους προγόνους μας αξία, παρά μόνο ως στάδιο αγώνα για την υπέρβαση της αδικίας και την είσοδο στον προθάλαμο του Παραδείσου. Ο λαός μας άντεξε επί τέσσερις αιώνες τις φρικτές ταπεινώσεις, το παιδομάζωμα και τη βαριά φορολογία του κατακτητή, επειδή ακριβώς αγωνιζόταν για τα «Ιερά και τα Όσια», έχοντας την ελπίδα της τελικής νίκης της ζωής επί του θανάτου.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στον καθοριστικό ρόλο της Εκκλησίας στον Αγώνα της Παλιγγενεσίας. Ο Σεβασμιώτατος υπενθύμισε ότι δέκα Πατριάρχες, εκατό Αρχιερείς και πάνω από έξι χιλιάδες Κληρικοί θυσιάστηκαν ως «ιερά σφάγια» στον βωμό της πίστης και της ελευθερίας, κηρύττοντας Χριστό και Ανάσταση. Στο Μεσολόγγι, η μορφή του Επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ δεσπόζει ως σύμβολο αυτού του πνεύματος. Ο Ιωσήφ, ως «εξαπτέρυγο Σεραφείμ», ενέπνεε την ομόνοια, παρηγορούσε τους πληγωμένους και μετέδιδε τη Θεία Κοινωνία στις επάλξεις, εκδιώκοντας τον φόβο από τις ψυχές των «Ελεύθερων Πολιορκημένων».

Η Έξοδος, που ξεκίνησε τη νύχτα της Κυριακής των Βαΐων, παραλληλίστηκε με την έξοδο του παλαιού Ισραήλ από την Αίγυπτο, οδηγώντας όμως τους Μεσολογγίτες σε ένα «ουράνιο Πάσχα». Ηρωικές μορφές όπως ο Χρήστος Καψάλης, ο οποίος ανατίναξε την πυριτιδαποθήκη προτιμώντας τον θάνατο από την ατίμωση, και ο παπα-Παναγιώτης Μπουγάτσας, που γύριζε από σπίτι σε σπίτι για να εμψυχώσει τον λαό, αναφέρθηκαν ως παραδείγματα απόλυτης αυτοθυσίας. Το Μεσολόγγι, σύμφωνα με τον Σπυρίδωνα Τρικούπη, κατέβηκε στον Άδη για να ανυψωθεί από το χέρι του Κυρίου και να περιβληθεί με ουράνια δόξα.

Στο δεύτερο μέρος της ομιλίας του, ο Μητροπολίτης Πατρών εστίασε στις σύγχρονες προκλήσεις. Προειδοποίησε για τους κινδύνους μιας «άρρωστης παγκοσμιοποίησης» που επιδιώκει να αποκόψει τον λαό από τις ρίζες του, προωθώντας μια παιδεία άθρη και μια κοινωνία «ρομπότ» χωρίς προσανατολισμό. Τόνισε ότι η Εκκλησία παραμένει η «αληθινή Μητέρα» που προστατεύει την παράδοση ως παράγοντα κοινωνικής συνοχής. Απευθυνόμενος στους σύγχρονους ιερείς, τους κάλεσε να κρατήσουν ψηλά τον «ιερό δαυλό» και τη σκυτάλη των προκατόχων τους, φωτίζοντας τις γενιές μέσα στα πνευματικά σκοτάδια της εποχής.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος απέδωσε φόρο τιμής στο «ιερό αλωνάκι» του Μεσολογγίου, το οποίο δεν έπεσε ποτέ, αλλά ανατινάχτηκε στα ύψη του ουρανού ως ηφαιστειακή έκρηξη πνεύματος που πυράκτωσε την οικουμένη. Κάλεσε κλήρο και λαό να γονατίσουν με ευλάβεια μπροστά στον ιερό τύμβο των Εξοδιτών, ζητώντας συγγνώμη για τα λάθη του παρόντος και δίνοντας υπόσχεση να διατηρήσουν την πατρίδα ελεύθερη και την πίστη αλώβητη.

«Νὰ ζῆ τὸ Μεσολόγγι», κατέληξε ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας ὅτι αὐτὴ ἡ πόλη θα παραμείνει αἰώνιο σύμβολο τῆς νίκης τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ ἡ πύλη μέσω τῆς ὁποίας τὸ Γένος ἀντίκρισε τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εὐχαρίστησε καὶ πάλι τὸν Μητροπολίτη Πατρῶν γιὰ τὴν παρουσία του στὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία καὶ γιὰ τὴν ἀκρῶς συγκινητικὴ καὶ πατριωτικὴ ομιλία του καὶ του προσέφερε τὸ ἐπετειακὸ μετάλλιο

της Ιεράς Μητροπόλεως για τους εορτασμούς των διακοσίων ετών από την ηρωική Έξοδο του Μεσολογγίου.

